

W wyniku tej zmiany, wlewki o średnicy powyżej 380 mm, które do tej pory były zwolnione z należności celnych na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów, zostały objęte z dniem 1 lipca 2010 r. obowiązkiem zapłaty należności wynikających ze Wspólnej Taryfy Celnej. Natomiast, wlewki o średnicy do 380 mm będą nadal zwolnione z należności celnych do dnia 31 grudnia 2013 r.

Na poparcie swej skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- 1) Brak uzasadnienia lub niewystarczający charakter uzasadnienia decyzji. W tym zakresie skarżąca stwierdza, że w zaskarżonym rozporządzeniu brak jest odpowiedniego uzasadnienia wskazującego powody zmiany opisu produktu objętego kodem CN 8108 20 00, TARIC 20, ograniczając się do stwierdzenia, że zmiana jest konieczna „aby zapewnić uwzględnienie zmian technicznych i gospodarczych”. Wbrew wymogom wynikającym z orzecznictwa takie brzmienie nie pozwala skarżącej na zapoznanie się z uzasadnieniem przepisów w sposób pozwalający na obronę jej praw i nie umożliwia sądom Unii wykonywania ich uprawnień kontrolnych.
- 2) Naruszenie zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań skarżącej. Zdaniem skarżącej, w zakresie w jakim zaskarżone rozporządzenie dotyczy danego opisu produktu, nie jest ono zgodne z zasadą pewności prawa, gdyż zmienione przepisy nie były możliwe do przewidzenia w świetle wcześniejszej praktyki i wytycznych zawartych w komunikacie Komisji dotyczącym autonomicznych zawiesznień i kontyngentów taryfowych (Dz.U. 1998, C 128, s. 2). To pociąga za sobą również naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań skarżącej, która w dobrej wierze powzięła zaufanie do: (i) poprzedniego opisu i okresu obowiązywania zawieszenia taryfowego w odniesieniu do omawianych produktów, zgodnie z przepisami obowiązującymi przed zmianą, i (ii) kryteriów określonych przez dotychczasową praktykę i ww. komunikat jako podstawa wszelkich ewentualnych zmian w opisie lub wcześniejszego zawieszenia cła.
- 3) Naruszenie zasady równego traktowania. Zdaniem skarżącej, zaskarżone rozporządzenie wprowadza, bez przedstawienia jakiegokolwiek zasadnego uzasadnienia, różnicę w traktowaniu między importerami wylewki ze stopu tytanu o średnicy mniejszej niż 380 mm (którzy korzystają z zawieszenia taryfowego) i importerami wlewek o większej średnicy.
- 4) Naruszenie zasady proporcjonalności. Skarżąca utrzymuje w tym względzie, że w odniesieniu do danego produktu zaskarżone rozporządzenie jest nieproporcjonalne w stosunku do wskazanej potrzeby „uwzględnieni[a] zmian technicznych i gospodarczych” w zakresie w jakim: (i) brak było istotnych zmian gospodarczych lub technicznych w sektorze wylewek ze stopu tytanu, które wymagałyby zmiany reżimu przywozu wprowadzonego przez rozporządzenie oraz (ii) drastyczny i niespodziewany charakter tych zmian, którym nie towarzyszył żaden okres przejściowy, jest niezgodny z celami tego rozporządzenia.

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2010 r. — ESGE przeciwko OHIM — Kenwood Appliances Luxembourg (KMIX)

(Sprawa T-444/10)

(2010/C 317/78)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ESGE AG (Bussnang, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat J. Klink)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Kenwood Appliances Luxembourg SA (Luksemburg, Luksemburg)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 lipca 2010 r. w sprawie R 1249/2009-2;
- zmiana decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 lipca 2010 r. w sprawie R 1249/2009-2 poprzez uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 21 sierpnia 2008 r. w sprawie B 1252958;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Kenwood Appliances Luxembourg SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „KMIX” dla towarów z klas 7 i 11

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „BAMIX” dla towarów z klas 7 i 40.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowy istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2010 r. — HerkuPlast Kubern przeciwko OHIM — How (eco-pack)

(Sprawa T-445/10)

(2010/C 317/79)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: HerkuPlast Kubern GmbH (Ering, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Würtemberger i R. Kunze)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Heidi A. T. How (Harrow, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 lipca 2010 r. w sprawie R 1014/2009-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Heidi A. T. How

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „eco-pack” dla towarów z klasy 16

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Niemiecki słowny znak towarowy oraz międzynarodowa rejestracja „ECOPAK” dla towarów z klasy 20.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, jak również naruszenie art. 75 i 76 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza z góry wykluczyła prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, jej uzasadnienie jest w kilku miejscach sprzeczne, a ponadto rzeczowe i mające wpływ na rozstrzygnięcie argumenty skarżącej uznała ona za nieistotne dla sprawy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 9 lipca 2010 r. w sprawie F-91/09, Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 24 września 2010 r. przez Luigiego Marcuccio

(Sprawa T-450/10 P)

(2010/C 317/80)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— w każdym wypadku: stwierdzenie nieważności zaskarżonego postanowienia w całości;

— stwierdzenie, że skarga wniesiona w pierwszej instancji, w przedmiocie której wydane zostało zaskarżone postanowienie była całkowicie dopuszczalna;

— przede wszystkim: uwzględnienie w całości żądań wnoszącego odwołanie przedstawionych w pierwszej instancji;

— obciążenie drugiej strony postępowania wszystkimi kosztami poniesionymi dotychczas przez wnoszącego odwołanie;

— ewentualnie: odesłanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej aby w zmienionym składzie wydał nowe rozstrzygnięcie co do istoty